

Det Anarkistiska Biblioteket

A. O. Jensen i fängelse.

Hinke Bergegren

Hinke Bergegren
A. O. Jensen i fängelse.
1906

Tidningen Brand #3 1906

sv.anarchistlibraries.net

1906

Censur och egenmäktighet.

Den 18 januari hade Stockholmsklubbarna anordnat stort A-salsmöte till förmån för vår till ett år dömd kamrat A. O. Jensen. Det var på aftonen, och då hade Jensen redan »suttit inne» några timmar och hunnit orientera sig litet i sin nya våning, cellen å Ystads kronohäkte.

Dagen förut skref Jensen till undertecknad:

»Det skall kännas godt att veta - den första kvällen - att kamrater i Stockholm samlats för denna vår gemensamma sak; skall kännas godt att veta att dessa kamrater skänka mig en liten erinran i den dystra fängelsecellen.

Jag ber dig till dem framföra min kamratliga hälsning. Säg dem, att jag är vid godt mod, att de icke skola, att de icke få lof att betrakta hvarken mig eller någon annan för martyr, som afstår något af sin perosnlighet eller personliga frihet för de idéer han håller kära.

Det är intet martyrskap, det är en ära och en plikt.

Jag hoppas, att under detta år kunna få tillfälle till egen utbildning, hoppas att få lära mycket; - men hvad jag vet, hvad jag redan nu känner är, att jag skall lära mig hata som aldrig hittills, gå upp i ett flammande, alltförtärande hat emot det bestående samhället».

Med godt mod gick Jensen in på fängelset, han är, att döma af hans bref, alltjämt vid godt humör; det, som dock mest smärtar honom, tyckes vara fängelsedirektörens censur på hvad han skrifver. Direktören har ansett ett par artiklar, Jensen skrifvit till »Östergötlands Folkblad», så samhällsvådliga, att han helt simpelt censurerat dem. Detta är en oförsynthet utan like. Direktören skall sitta och bestämma öfver hvad som är olagligt skrifsätt, något som enligt grundlagen endast jury har att afgöra. Det är dock för ryskt. Jensen har också inlagt protest och anført klagomål däremot.

Det är denna direktörens egenmäktighet, som hindrat *Brand* att få något bidrag från vår kamrat.

Dock, till den saken blir nog tillfälle att återkomma.

Nu tillåter jag mig blott att erinra alla klubbar och kamrater om, att vi få icke glömma fången på Ystads fängelse utan på nytt göra insamlingar för att åtminstone något kunna bistå honom under detta långa år.

Glöm icke: han sitter tolf månader i den kvafva, ensamma cellen!